

store Fordel, som Statskassen fik ved den, nemlig 100,000 Rigsdaler eller mere om Aaret; men det løftende ved denne Lovs Gennemførelse var den nævnte Betragtning. Og denne Betragtning lever med fuld Berettigelse den Dag i Dag; jeg mener ikke, at Retsstaten giver nogen Anledning dertil, heldigvis, men jeg mener, at Befolkningen bliver aldrig fri for denne Uklarhed og Anledning til Mistro, naar vi ikke faa det gennemført saa rent som muligt, at hvad der betales paa et Retskontor, gaar i Statskassen eller en anden berettiget offentlig Kasse. Naar den højtærede Minister anfører som Grund til, at der alligevel bør være en Betaling for Navnebevillinger, at Arbejdet falder saa overmaade ulige, vil jeg dertil sige, at det er jo Tilfældet med en stor Mængde Forretninger af anden Art. Hvilken Forskel er der ikke paa Jurisdiktionerne, eftersom der er Fæstegods eller ikke, hvilken Forskel er der ikke, eftersom der er Søkyst i Jurisdiktionen eller ikke, og mangfoldige andre Forhold gøre, at der er stor Forskel. Det vil derfor til alle Tider blive saaledes, at en ny Lov lægger mange flere Forretninger til en Jurisdiktion end til en anden, og der synes mig derfor ikke at være tilstrækkelig Grund til her at gøre et Skridt i en Retning, som er urigtig, og som vi have været paa lykkelig Vej til at komme rent bort fra.

Justitsministeren (Alberti): Ja, Debatten om Hensigtsmæssigheden af det Ændringsforslag, jeg har tænkt paa at stille, hører vel egentlig ikke hjemme her ved første Behandling, saa jeg skal ikke med nogen Vidtløftighed imødegaa det ærede Medlem, som nu satte sig. Jeg skal kun sige, at mig forekommer det fremdeles, at naar man med eet Slag ved en enkelt Lov indfører noget nyt, som lægger en meget stor Byrde paa Retskontorerne, men en Byrde, som bliver saa overordentlig ulige fordelt, at der kan være Retskontorer, paa hvilke der slet ingen Byrde bliver lagt, og andre, hvor Byrden bliver meget stor, saa er det ganske rimeligt og naturligt, om Justitsministeren, der dog skal sørge for, at Embedsmændene faa noget for deres Arbejde, og at der ikke ligefrem bliver paaført dem Udgifter, som de maa betale af deres egen Lomme, sørger for, at det bliver gjort saa lempeligt som muligt. For øvrigt tror jeg slet ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Befolkningen anstiller nogen som helst Spekulation over, hvem der faar de Retsge-

byrer og de Penge, de betale paa Retskontorerne. Thi Sagen er jo den, at paa Retskontorerne betales der jo meget store Summer Aaret rundt, som aldeles ikke have noget med Staten at gøre. Saa længe Retsfuldmægtigene have private Forretninger, vil det slet ikke være muligt at faa det til at gaa op for Befolkningen i dens store Helhed, at der er nogen væsentlig Forskel paa de Penge, som betales i den ene eller den anden Anledning. Det er noget, hvorover Folk slet ikke gøre sig nogen som helst Spekulation, og hvorover jeg tror de aldeles ikke have gjort sig nogen Spekulation. Jeg tror derfor fremdeles, at det ærede Medlem heller ikke har Ret i sin Opfattelse af Grunden, hvorfor vi fik Loven af 1861. Imidlertid er alt dette noget, vi faa Lejlighed til at forhandle om baade ved anden og tredje Behandling. Jeg forbeholder mig at fremkomme med mit Ændringsforslag, hvis ikke nogen anden vil stille det, og jeg vil fægte for det saa godt, jeg formaar, og haaber, at det høje Ting vil tage velvilligt derpaa.

Krabbe: Det er efter min Erfaring ikke Reglen, at der paa Retskontorerne bliver modtaget private Betalinger til Fuldmægtige; de betales andetsteds. Men selv om der er Kontorer, hvor man forholder sig anderledes, saa er det i alle Tilfælde et Spørgsmaal for sig selv, hvorimod det for Befolkningen er af virkelig Interesse at vide, om det, som er en Sportel, gaar til den Embedsmand, der udfører Handlingen, eller om det gaar til Statskassen.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal til det ærede Medlem sige, at jeg tror, at han tager ganske fejl, ja jeg vil sige, at jeg ved, at han tager fejl, naar han siger, at der ikke betales Penge til Retsfuldmægtige paa Herredskontorerne. Det er en Paastand, som der ikke er noget Holdepunkt for i Virkeligheden. Jeg ved ikke, efter hvilke Principper det ærede Medlems Retstkontor føres, men det kan da kun være en privat personlig Opfattelse, men at det skulde være det almindelige eller det lovbefalede er ikke rigtigt.

Krabbe: Nej, selvfølgelig betales der andet end de Beløb, der tilfalde Statskassen, der er ogsaa Beløb, som ikke tilfalde den, men at de Beløb, som tilfalde Fuldmægtigen for private Forretninger, som den højtærede Minister omtalte, indbetales paa Retskontoret, er ikke nogen Regel.